

忘语

凡人修仙之本界篇

ตอนที่ 005 ชายหนุ่มในชุดขาว

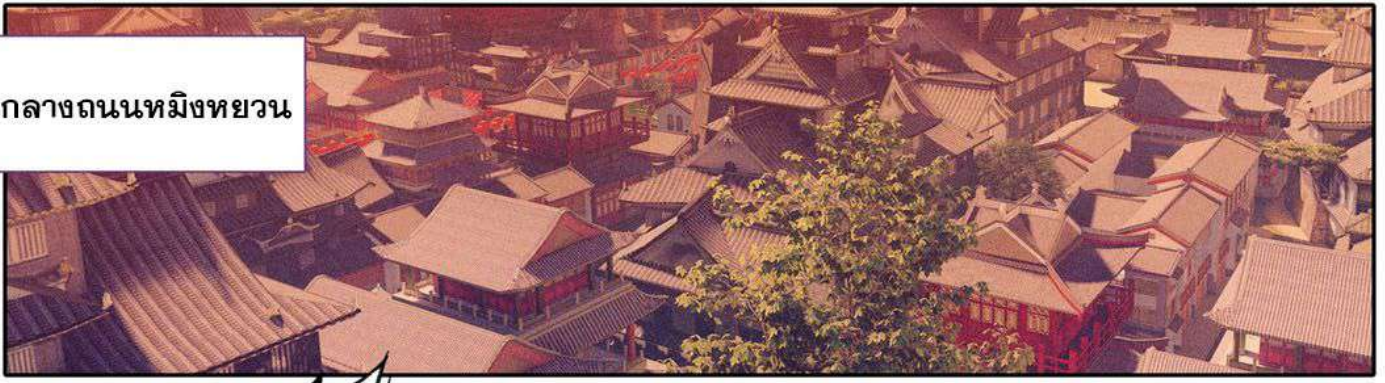

哔哩哔哩漫画独家

| 原著: 忘语 | 编绘: 囧标X蛋糕月 | 责编: EVA量产型 |
Kingsmanga.net | Niceoppai.net | My-novel.co

哔哩哔哩漫画

กลางถนนหมิงทววน

ฮัมบ

หมัมบ

น่ากลัว

ผงกหัว

แข็งแกร้ง
มากก

พี่ชาย
ก่อนหิน...

มาที่พยคนั้น
อย่างน้อยก็หนัก
อยู่ราวๆสี่พันห้า
พันกว่าจินได้

.....

แต่ชายผู้นั้น
กลับใช้เพียง
มือเดียวก็
หยุดไว้ได้

เกินไปแล้ว

เจ้าบัตขบสมควร
ตายนัก ข้าจะทุบตี
เจ้าให้ตาย!

คุณชาย
สอง!!

คุณชาย
ไว้ชีวิตด้วย!

เจ้าสุนัข!!
จับรถเกวียนยังไป
ถึงได้เป็นเช่นนี้

พี่สอง
ปล่อยไปเถอะ
เรื่องพวกนี้ก็
ลืมๆไปซะ

สัตว์อสูรม้าวิหคเขี้ยว
มันมีนิสัยเช่นนี้
จะไปตำหนิเขา
ก็ไม่ได้

จะให้ข้าลืมนะ?!
ข้าเกือบจะตก
ลงมาตายอยู่
แล้วนะ!!

คุณชาย
ไว้ชีวิตข้าด้วย!

เจ้าคนพวกนี้
เป็นใครกันเนี่ย

จะอยู่ที่นี้
นานไม่ได้
แล้วสิ

พี่ก่อนหิน
พวกเรารีบ
ไปกันเถอะ

ใครจะกล้าลงมือ
เล่นทุบตีคน
แบบนี้เขี้ยววะ!

รีบเปิดประตูซะ
มีคนมาแล้ว!!

เรื่องนี้ไม่สนใจ
ไม่ได้ เป็นเรื่อง
ของพวกเราอย่า
พูดเขอะนั้ก

.....

ปัง! ปัง! ปัง!

หือ

ท่านทั้งสอง
โปรดหยุดก่อน

อีก

แย่ะละสิ ถูกพบเจอจนได้!

ไม่ใช่เรียกข้า
ไม่ใช่เรียกข้า

ไม่ใช่เรียกข้า

ไม่ใช่เรียกข้า

ข้าน้อย
นามอวีซี

ตำหนัก
ทองคำ
เมือง
หมิงหยวน
อวีซี

เมื่อครู่ธมมา
สูญเสียการควบคุม
คงต้องลำบาก
พวกท่านทั้งสอง
มากแล้ว

ข้าน้อย
ขออภัย
ด้วยจริงๆ

ท่านไม่ต้อง
เกรงใจนัก
หรอก

วันนี้มีเรื่อง
เกิดขึ้นต้องให้
พี่ท่านเป็น
คนช่วย
แล้วสิ

คงต้องขอร้อง
ด้วยจริง ๆ ที่พวกเรา
เองก็ไม่ทัน
ระวังไว้

สถานที่แห่งนี้
อยู่ไม่ไกลจวน
ของคำ มิทราบว่
แยกเช่นท่านมี
ที่พักแล้วรียัง

เรื่องพวกนี้
พวกเราควร
ช่วยเหลือ

พวกเราสอง
พี่น้องเองก็ไม่ได้
เป็นอะไรด้วย

เพียงแค่เรื่อง
พวกนี้มิทราบว่
ท่านมาที่เมืองนี้
ใช่ว่าจะตามหา
หมอรักซารีเปล่า
ละ?

!!!

เจ้า...
เจ้ารู้เรื่องนี้
ได้อย่างไร
กัน?

ข้าน้อยเกิดมา
พร้อมจุมุกลัมผัส
วิญญาณ พวกท่าน
มีกลิ่นอายของ
สมุนไพโรสตรักษา
ติดตัว

อีกอย่างเมื่อครู่นี้
พวกท่านก็เพิ่งออก
มาจากจวนนิ่ง
ที่เป็นหมอมิไซรี

ข้าเลยเดาว่า
พี่ชายท่านน่าจะ
มีพลังที่สูงส่งเพียงแต่
มีบางอย่างเกิดติดขัด

ถูกต้อง
พวกเรานั้นมาที่นี่
เพื่อตามหาหมอ
แต่โรคของพี่ชายไข่ว่า
จะรักษาได้ง่ายๆ
เหมือนทั่วไปนัก

ดูเหมือนว่า
พี่ชายท่านคงจะป่วยหนัก
เช่นนั้นตระกูลอวีของเรา
มีหมอมท่านหนึ่งเป็น
ผู้บำเพ็ญเพียร ทักษะ
การแพทย์เขานั้น
ก็นับว่าไม่เลว

ทำไมไม่ลอง
ให้เขาดูโรคของ
อาการดูหน่อย
เล่า

นี่ น้องเจ็ด
สองคนที่มานั้นที่มา
ไม่ชัดเจนนะ

ไม่เป็นไร
เรื่องพวกนี้ข้ามี
แบบแผนไว้ในใจ
พี่สองมิต้องกังวล
ไปหรอก

อาจารย์
เซี่ยนงั้น
เหอ

หวังว่า
คนพวกนี้
จะไม่ใช่
พวกที่
หลอกลวง
นะ

ช่างประไร!
ขอเพียงช่วยพี่ก่อนหิน
ให้หายดี ไม่ว่าจะ
อันตรายก็ตามข้า
ก็พร้อมที่จะลอง
เสี่ยงดู

ก็ได้ เช่นนั้น
พวกเราขอ
ตามท่าน
กลับไปด้วย

แต่ถ้าหาก
อาจารย์เขียนท่านนั้น
รักษาพี่ข้าไม่ได้
พวกเรา ก็จะขอ
ออกไปทันที

เช่นนั้น
ก็ตกลง

จริงสิ ยังไม่ได้
เอ่ยถามนาม
ของพวกท่านเลย

ข้ามีนามว่า
หลิวเล่อเออร์
ส่วนพี่ข้านาม
หลิวซือ

.....

น้องเจ็ด เจ้าจะ
พาคนกลับจวน
มั่ว ๆ ไม่ได้นะ
ลืมไปแล้วหรือว่า
พวกเราต้องตีสี่

เอาน่า
พี่สอง

ที่แท้ก็เป็น
น้องหญิงเล่อเออร์
กับพี่หลิวซือนี้เอง

ทั้งสองท่าน
โปรดตาม
ข้ามาด้วย

น่าสนใจดีนี่
นางผู้นั้นคุณสมบัติ
น่าจะไม่เลว

แต่ศิษย์น้องเจ้าควร
ระวังตัวหน่อย ที่จวน
ของอวี่นั้นค่อนข้างมี
ผู้บำเพ็ญเพียรลั่นโद्य
พ้านักอยู่

ในแคว้นเฟิง
มีผู้คนมากมายที่มี
ลมปราณลึกลับเยอะ
และเข้าไปยังสำนัก
ต่าง ๆ

แต่คนที่มา
ด้วยอีกคนเอง
ก็ดูแล้วไม่ธรรมดา
อย่างที่คิดไว้ไม่ควร
มองข้าม

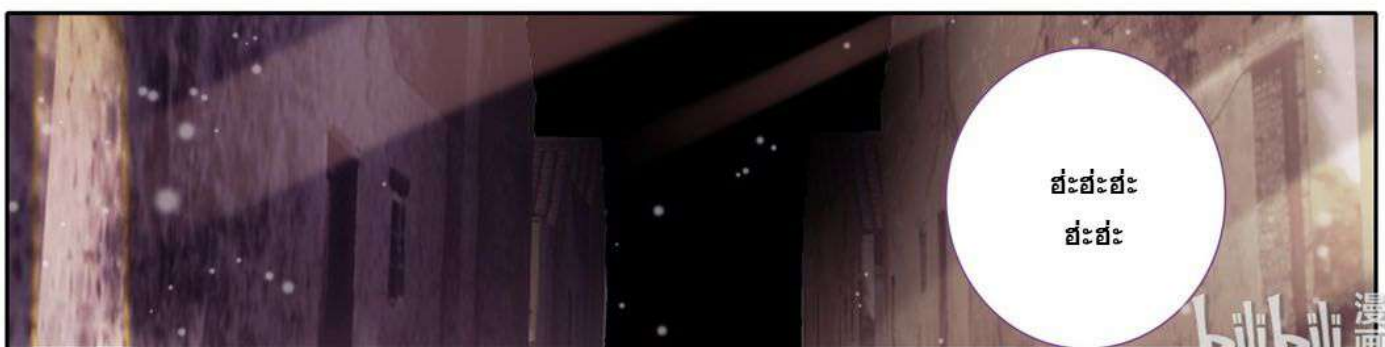
ศิษย์พี่ฟ่าน
เข้าใจดีว่าควรทำอะไร
แต่ครั้งนี้
ข้าอยากจะทำลอง
เสียหน่อย

ท่านแค่จับตัว
มันมาได้ก็พอแล้ว

หากไม่มีอะไรพิเศษ
ก็ไม่ต้องรีบดำเนินการ
พูดคุยอะไร
ให้มากนัก

แห่ม ๆ
ก็รอดูได้เลย
เจ้าหนูน้อย

ฮะฮะฮะ
ฮะฮะ

余府

น้องหญิงหลิว
เป็นอะไรไป

จวนอวีใหญ่โตนัก
เหตุใดถึงมีพวก
ผู้พิทักษ์ที่ไม่ใช่
คนธรรมดาอยู่
เลยล่ะ

น้องหญิงหลิว
ช่างฉลาดมากนัก
เนื่องจากบิดาข้า
เป็นเจ้าของแคว้นแห่ง
แคว้นเฟิง

ตั้งนั้นเรื่อง
การป้องกันจวน
ก็ย่อมมีพวก
ผู้นำเพ็ญเพียร
คอยอยู่และสอดส่อง
กว่าคนทั่วไปงั้นล่ะ

.....

ซี เจ้าพวกบ้านนอก

น้องเจ็ด เจ้า
ยี่นกรานจะพา
สองคนนอก
เข้ามาในจวน

ระวังเถอะ
ท่านพอรู้เมื่อไหร่
คงได้โกรธมากแน่

และอย่ามาตำหนิ
ข้าที่ไม่เตือนเจ้าล่ะ

อย่าสนใจ
เขานักเลย
ท่านทั้งสอง
เชิญทางนี้

เสี่ยวอู่ เจ้ามาก็ดี
ท่านทั้งสองนี่
เป็นแขกผู้มี
เกียรติที่ข้า
ได้เชิญมา

อ้อ
แม่ นางน้อย
นี่ช่างงดงาม
มากนั้

นี่คือน้องหลิว
เป็นแขกของข้า
เจ้าอย่าได้
เสียมารยาท
เชียวล่ะ

คุณชาย
ท่านกลับ
มาแล้วงั้น
เหรอเจ้าคะ

เอ๊ะ

ท่านทั้งสอง
เสี่ยวอู่คือสาวใช้
ส่วนตัวของข้า
มีบางประโยคที่นาง
ชอบพูดกะทันหันโดย
ไม่คิดได้โปรด
อย่าถือสา

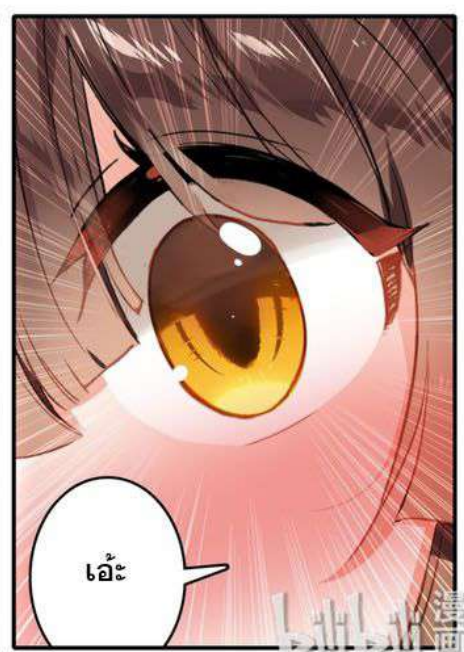
?

เข้าใจแล้ว

จริงสิ

湊近

ไม่กี่วันก่อน
ข้าไปข้างนอกมา

เอ๊ะ

กระซิบกระซาบ

อืม

อืม

รู้สึก
ปลื้ม
ปลื้ม
ได้ตลอด
ถึง

พวกเจ้าทำอะไรของเจ้านี!

มีคนอยู่ตรงนี้ด้วยอย่าทำอะไรตาสีตานัก!

ช่างน่าไม่อายเสียจริงๆ!

ดูเหมือนจะเป็นสภาพบุรุษในคราบสัตว์ร้ายแน่ๆ